

Risale-i
Nur
Külliyatı
Talikler

MÜNÂCÂT-I ÜVEYS EL-KARANÎNİN TERCÜMESİ

Kısa, kasır ve nâkıs fehminizle ulvî münâcât olan Münâcât-ı Üveys El-Karanî'den anladığımız mânâları tercüme sûretinde, Nurlar'dan istifâde ederek kaleme almaya gayret ettik.

Niyâzımız şudur:

“Kur’ân-ı Kerîm’den ve Risale-i Nur’dan istifade ile tekmiline bir nümune için kaleme aldığım Tercüme-i Münâcât-ı Üveys El-Karanî’yi, bir ibadet-i tefekkürîye olarak, Rabb-i Rahîm’imin dergâhına arz etmekte kusur etmişsem, kusurumun affı için Kur’ân-ı Kerîm’i, Risale-i Nur’u ve Münâcât-ı Üveys El-Karanî’yi şefaâtçi ederek rahmetinden affımı niyaz ediyorum. Âmin.”

“Evet, bütün mevcudat, güya lisan-ı hal ile Veysel Karanî gibi şöyle münâcât ederler, derler ki:

Yâ İlahenâ! Rabb’imiz sensin! Çünkü biz abdiz. Nefsimizin terbiyesinden âciziz. Demek bizi terbiye eden sensin.

Hem sensin **Hâlik!** Çünkü biz mahlûkuz, yapıyoruz.

Hem **Rezzak** sensin! Çünkü biz rızka muhtacız, elimiz yetişmiyor. Demek bizi yapan ve rızkımızı veren sensin.

Hem sensin **Mâlik!** Çünkü biz memlûküz. Bizden başkası bizde tasarruf ediyor. Demek mâlikimiz sensin.

Hem sen **Aziz’sin**, izzet ve azamet sahibisin! Biz zilletimize bakıyoruz, üstümüzde bir izzet cilveleri var. Demek senin izzetinin âyinesiyiz.

Hem sensin **Ganiyy-i Mutlak!** Çünkü biz fakiriz. Fakrımızın eline yetişmediği bir gına veriliyor. Demek gani sensin, veren sensin.

Hem sen **Hayy-ı Bâki**'sin! Çünkü biz ölüyoruz. Ölmemizde ve dirilmemizde, bir daimî hayat verici cilvesini görüyoruz.

Hem sen **Bâki**'sin! Çünkü biz, fena ve zevalimizde senin devam ve bekanı görüyoruz.

Hem cevap veren, atıyye veren sensin! Çünkü biz umum mevcudat, kâlî ve hâlî dillerimizle daimî bağırıp istiyoruz, niyaz edip yalvarıyoruz. Arzularımız yerlerine geliyor, maksudlarımız veriliyor. Demek bize cevap veren sensin. Ve hâkeza... (*)

Bütün mevcudatın küllî ve cüz'î her birisi birer Veysel Karanî gibi bir münâcat-ı maneviye suretinde bir âyinedarlıkları var. Acz ve fakr ve kusurlarıyla, kudret ve kemal-i İlahîyi ilan ediyorlar.” (*Mektubat, s. 269-270*)

Hem Sen **Kerîm**'sin! Sahib-i şeref ve ihsansın, a'la olan sensin. Çünkü biz seyyiat ve masiyet içinde bocalıyoruz; demek şeref ve haysiyet Senden geliyor. Demek Kerîm olan Sensin, bize ikram eden Sensin.

Hem Sensin **Muhsîn**! Ebedî ihsan sahibisin. Biz ise seyyiata düçâr olan abdleriz. Biz nedâmet edip Sana tevbe edince bize kapıları açan Sensin. Demek ihsan-ı muazzamanla bizleri affeden, ebedî hüsünler bahşeden Sensin.

Hem sen günâhları af u mağfiret eden Ğafur'sun! Biz ise hatiatı ve seyyiatı kesrette olan muznibleriz. Eğer bizleri huzuruna kabul etsen, mağfiret edip rahmet etsen zaten o senin şanıdır. Çünkü Sen Erhamü'r-Râhimîn'sin. Eğer kabul etmezsen senin kapından başka hangi kapıya gidelim? Hangi kapı var? Senden başka Rab yok ki dergâhına gidilsin.

(*) Buradan sonrası tarafımızdan tercüme edilmiştir.

Senden başka hak Mabud yoktur ki ona iltica edilsin! Bizi affedecek olan yalnız sensin!

Hem Sensin **azamet** ve **kibriya** sahibi olan Azîm! Sensin ki her şeye kadîr. Çünkü azamet-i İlâhiyen ile biz hakîr ve âsi olan kullarına Rahîm ismin ile tecellî edip bizleri huzuruna alan sensin.

Hem Sen **Kavî'sin!** Havl ve kuvvetin kainatı teşmil etmiş, bütün mahlukatı zabt ve idare altına almış olan sensin. Çünkü biz aciz ve zayıfız; fakat bu acziyet ve za'fiyetimize rağmen bizde bir kuvvet tezahür ediyor. Demek havl ve kuvvet Senden geliyor.

Hem Sensin kâinatı hediye-i rahmeti ile dolduran ve matlubları en ahsen sûrette karşılayan Mu'tî! Çünkü biz ahval ve akvalimiz ile daima Sana yalvararak Senden istiyor ve Sana dua ile iltica ediyoruz. Demek i'ta eden ve hediye veren Sensin.

Hem Sen **va'dinde hulf etmeyen**, kavlinde sâdık olan ve Sana güvenenlerin güvenini âtil bırakmayan Emîn'sin! Çünkü biz havf ve adem-i emniyet içindeyiz; Sana güvenip, dayandığımızda bütün korkulardan emîn oluyoruz. Demek emn ü emanet veren Sensin. Bizi korkulardan emîn kılan hiç şüphesiz Sensin.

Hem sensin **Cevvâd-ı Müteâ!** Çünkü biz miskiniz, hayat levâzimatını elde etmekten aciziz. Fakat bu acziyetimizle beraber bir **Ğaniyy-i Ale'l-ıtlak**'ın hazinesinden gelenlerle zenginlik içerisindeyiz. Demek sehavet sahibi olan Sen bize ihsan ediyorsun.

Hem dualarımıza icabet eden **Mucîb**'sin! Çünkü biz ahval ve akvalimiz ile fiilî ve kalî dua edip istiyoruz, niyaz edip

yalvarıyoruz. Demek dua ve matlubumuza icabet eden Sensin.

Hem Sensin maddî ve mânevî hastalıklarımıza her daim şifa veren **Şâfi!** Çünkü biz maddî ve mânevî hastalıklara düçâriz. Her türlü hastalığımızdan şifa bulduğumuz zaman senin Şâfi isminin tecellilerini müşahede ediyoruz. Demek her türlü hastalığımıza şifa veren yalnız Sensin.

Selam ve dua ile.

Nurani Müdafa

Yazar: Abdulkadir Çelebioğlu

* * *

YİRMİ DOKUZUNCU LEM'ANIN İKİNCİ BÂB'İNİN DOKUZUNCU NOKTASI'NIN BİR NEVİ MEÂLİ

النقطة التاسعة

الْحَمْدُ - مِنْ اللَّهِ بِاللَّهِ عَلَى اللَّهِ - اللَّهُ بِعَدَدِ ضَرْبِ ذُرَاتِ الكَائِنَاتِ مِنْ
أَوَّلِ الدُّنْيَا إِلَى آخِرِ الخِلْقَةِ فِي عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ الأَزْمِنَةِ مِنَ الأَزَلِ إِلَى
الأَبَدِ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى «الْحَمْدُ لِلَّهِ» بِدَوْرٍ دَائِرٍ فِي تَسْلُسُلٍ يَتَسَلْسَلُ إِلَى مَا
لَا يَتَنَاهَى.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمَةِ الْقُرْآنِ وَالإِيمَانِ عَلَيَّ وَعَلَى إِخْوَانِي بِعَدَدِ
ضَرْبِ ذُرَاتِ وَجُودِي فِي عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ عُمْرِي فِي الدُّنْيَا، وَبَقَائِي
وَبَقَائِهِمْ فِي الآخِرَةِ.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾
﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنا اللَّهُ لَقَدْ
جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنا بِالْحَقِّ﴾

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ حَسَنَاتِ أُمَّتِهِ وَعَلَى آلِهِ
وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ آمِينَ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

«Dokuzuncu Nokta:

{(*)}: Bu gibi şifrelerin anahtarı bende yoktur ki açayım. Maahâza oruçlu bir kafa, ne o şifreleri açabilir ve ne o darbları yapabilir. Kusura bakmayınız. Bu kadarı da ancak

yine müellifinin manevî yardımıyla ve Leyle-i Kadr'in bereketiyle ve Mevlâna'nın komşuluğundan istifade ile yapabildim. Mütercim Abdülmecid Nursî}

الْحَمْدُ مِنَ اللَّهِ بِاللَّهِ عَلَى اللَّهِ

Said Nursî»

(Sualar, s. 760)

«النقطة التاسعة»

Dokuzuncu Nokta

الْحَمْدُ - مِنْ اللَّهِ بِاللَّهِ عَلَى اللَّهِ - لَلَّهِ بِعَدَدِ ضَرْبِ ذَرَاتِ الْكَائِنَاتِ
مِنْ أَوَّلِ الدُّنْيَا إِلَى آخِرِ الْخَلْقَةِ
فِي عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ الْأَزْمِنَةِ مِنَ الْأَزَلِ إِلَى الْأَبَدِ.

Dünyanın evvelinden hilkatın âhirine kadar bütün zerrât-ı kâinatın, ezelden ebede kadar bütün zamanların dakikalarının âşireleriyle darbı adedince hamd; Allah'tan gelir, Allah ile olur, Allah için olur, Allah'a mahsûstur.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى «الْحَمْدُ لِلَّهِ» بِدَوْرِ دَائِرٍ فِي تَسْلُسُلٍ يَتَسَلْسَلُ إِلَى مَا لَا يَتَنَاهَى.

"Elhamdülillah" nimeti için dahi, nâmütenâhi bir devir ve teselsül ile Allah'a hamd olsun.

(Hâşiye: Devir ve teselsül, mümkinat dairesinde muhaldirler. Çünkü ikisi nihayetsizlik iktiza ettiklerinden ve mümkinat dairesi mütenahi olduğundan, gayr-i mütenahi yerleşmez. Fakat daire-i vücuba taalluk eden hamd ise, o gayr-i mütenahidir; devir ve teselsülle, gayr-i mütenahi bir daireye girer, yerleşir.)

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمَةِ الْقُرْآنِ وَالْإِيمَانِ عَلَيَّ وَعَلَى إِخْوَانِي بِعَدَدِ
ضَرْبِ ذَرَاتِ وُجُودِي

فِي عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ عُمْرِي فِي الدُّنْيَا، وَبِقَائِي وَبِقَائِهِمْ فِي الْآخِرَةِ.

Bana ve ihvanlarıma ihsan ettiği nimet-i Kur'ân ve iman için de, zerrât-ı vücûdumun, dünyadaki ömrümün dakikalarının âşireleriyle ve âhirette benim ve ihvanlarımin bekâları ile darbı adedince Allah'a hamd olsun.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

«(Melekler) dediler ki: “Seni (her türlü noksanlıktan) tenzîh ederiz; senin bize öğrettiklerinden başka bizim için bir ilim yoktur. Şüphe yok ki Alîm (her şeyi bilen), Hakîm (her işi hikmetli olan) ancak sensin!”» (Bakara, 2/32)

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ

جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾

"Bizi buna (bu mükâfâta vesîle olan amellere) hidâyet eden Allah'a hamd olsun; hâlbuki Allah bizi hidâyete erdirmeseydi, doğru yolu bulamazdık. Gerçekten Rabbimizin peygamberleri (bize) hakkı getirmişlerdir!" (A'râf, 7/43)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بَعْدَ حَسَنَاتِ أُمَّتِهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
وَسَلِّمْ آمِينَ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

Allah'ım! Efendimiz Muhammed'e (asm) ümmetinin, ailesinin ve ashabının hayırlarının sayısınca salât ve selâm eyle! Ezelden ebede kadar her kimden ve her kime karşı bütün hamd ve şükür Âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.»

Selam ve dua ile.

Nurani Müdafa

Meâl Veren: Abdulkadir Çelebioğlu